

اثربخشی واقعیت درمانی گروهی بر کاهش فرسودگی تحصیلی دانش آموزان دختر مقطع متوسطه دوم
شهر شیراز

سوسن دیده دار^۱، فاطمه صادقی^۲

۱- کارشناس ارشد روانشناسی بالینی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد فیروزآباد، susan.didehdar@gmail.com

۲- کارشناس ارشد روانشناسی عمومی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شاهرود، نویسنده مسئول، fatemesadeghi94@yahoo.com

چکیده

مطالعه حاضر با هدف بررسی تاثیر واقعیت درمانی گروهی بر کاهش فرسودگی تحصیلی دانش آموزان دختر مقطع متوسطه دوم شهر شیراز انجام شد. پژوهش حاضر در قالب یک مداخله شبه آزمایشی به شیوه پیش آزمون- پس آزمون با گروه کنترل انجام شد. جامعه مطالعه حاضر را کلیه دانش آموزان دختر مقطع متوسطه شهر شیراز در نیمسال تحصیلی ۱۳۹۶-۱۳۹۷ تشکیل می دادند. از بین دانش آموزان متوسطه دوم مدرسه «نجمه» واقع در شهر ناحیه ۷ شهر شیراز بود که ۴۰ نفر از آنها به شیوه در دسترس انتخاب و با جایگزینی تصادفی در گروه های ۲۰ نفره آزمایش و کنترل قرار گرفتند. ابزار مطالعه پرسشنامه فرسودگی تحصیلی برسو، سالانوا و شافلی (۲۰۰۷) بود که قبل و بعد از مداخله توسط دو گروه تکمیل گردید. واقعیت درمانی گروهی برای گروه آزمایش ارایه شد، اما گروه کنترل درمانی دریافت نکردند. برای تجزیه و تحلیل داده ها در سطح توصیفی از میانگین و انحراف استاندارد و در سطح استنباطی از تحلیل کوواریانس چند متغیری استفاده شد. نتایج تحلیل کوواریانس تک متغیره نشان داد که واقعیت درمانی گروهی باعث کاهش معنادار فرسودگی تحصیلی و مولفه های آن (خستگی تحصیلی، بی علاقهگی تحصیلی و ناکارآمدی تحصیلی) در گروه آزمایش در مرحله پس آزمون شده بود.

کلمات کلیدی: واقعیت درمانی گروهی، فرسودگی تحصیلی، دانش آموزان